

Pojďte, pojd'te. Obslužte se sami. Je to pro zábavu. Jen pro zábavu. Pojďte, pojd'te. Naservírujeme Vám. Obslužte se. To je v pořádku. Obslužte sebe. Dejte si, co vám chutná. Jsme tak vděční, Mistryně. Děkujeme Vám, Mistryně. Není zač. Nakrájejte to tak, abyste se mohli dva nebo tři podělit. Je to moc dobré. Oni to připravili. Já jsem dnes nevařila. Vařila jsem pro vás minule. Tentokrát jsem neměla čas. Je to dobrotá! Obslužte se. Dívala jsem se vždy, když Mistryně vařila v televizi. Tolik jsem chtěla to jídlo ochutnat. Můj sen se dnes nakonec splnil. Jezte, jezte. Děkuji Vám. Vaše šaty jsou moc hezké. Koupili jsme si nové šaty na návštěvu Mistryně. Mistryně je tak krásná. Vy jste se tedy hezky oblékli na návštěvu u mne. Tento dům ubytuje jen malou skupinu lidí. Chovejte se jako doma. Jezte, co chcete. Je to jen pro zábavu, ano? Pomela. Když budete jíst pomela, vzpomenete si na Au Lac (Vietnam). Au Lac. Au Lac znamená štěstí. Naše šaty navrhla Mistryně, naše jídlo je taky od Mistryně. To je skvělé! Vše, co jíme je	od Mistryně. Vše je od Mistryně. Vše nám poskytuje Bůh. Vše, co jíme a co používáme je od Mistryně. Dobře. Je to jen pro zábavu. Není to nic velkého. Toto je jen z legrace. Jen pro zábavu. Musíte si to nakrájet. My jsme v Nebi. Vezměte si toto, jestli to potřebujete. Tady. Každý jeden. Přes 80 let... Ona nemůže chodit? Nemůže chodit. Přes osmdesát je už hodně. Bylo pro ni příliš obtížné přijet. Naše místo by pro ně nebylo pohodlné a nemohli by meditovat příliš dlouho. Mistryně, ani bych o tom nesnila, že s Vámi dnes budu jíst. Proč je to nemožné? Je to poprvé, co vidím Mistryni, a hned jsem s Vámi mohla mluvit i jíst! Miluji vás, Čiňani. Neodvažovala jsem se myslet. Opravdu ne. Nemyslete. Když na to nebudete myslet, budete to mít. To je pravda. Když na něco myslíte, někdy to nemůžete získat. Když na to nemyslíte, pak to získáte. To je vše díky požehnání Mistryně. Často mě Mistryně dojímá k slzám. Prosím, položte to ,	Mistryně. Neudělala jsem ale nic, čím bych vás dojala. Všichni jsme přijeli # s prázdnýma rukama. To je dobře, že jste přijeli s prázdnýma rukama. Můj dům je příliš malý, aby se v něm něco skladovalo. Když vás přijede tak hodně, neměla bych místo na uskladnění. Drží dohromady, jako my. To je tak hezká analogie. Rádi se drží poblíž, jako Čiňané. Tady, tady. (Děkuji Vám.) Chyťte to. To je skvělé. Prosím, jezte dál. Jako doma. To je maličkost. Je to desert, víte? Benny, pojd'. On už jedl. Jí každý den z mé ruky. Dnes není řada na tobě. Je řada na jiných lidech. Je to tak vynikající! Veganské jídlo Mistryně je skutečně vynikající. Skutečně? Máte doma tak dobré jídlo? Jídlo doma nechutná tak dobře. Žijete jednoduchý život. Já jen osmahnu nějakou zeleninu a to je vše. Ano, ano. To dělám taky. Doma dělám to samé. Je to skvěle připravené. To není nic. (Je to chutné.) Děláme to jen když přijedete vy. Mistryně, prosím, dejte si. Nedělejte si starosti s námi. Já už jsem něco jedla. My bychom
--	---	--

Vám měli,
Mistryně, sloužit.
My jsme měli
servírovat Mistryni.
To je v pořádku.
To je stejné. Jsme jedno.
Dobrá. Děkuji, Mistryně.
Je jedno, kdo slouží komu.
Vy jste skutečně naše matka.
Mistryně, nic od nás
neberete,
když ale přijdeme k Vám,
dostaneme všechno.
Je to skutečně...
Já se o sebe mohu postarat.
Už jsem vyrostla.
Už jsem dospěla.
Přemýšlím, jaké dobré činy
jsme museli v minulém
životě dělat, že jsme se
stali vašimi žáky.
Je to taková pocta,
být vaší žákyní.
To nic není.
Dobrá. Je to v pořádku.
Je skutečně obtížné
najít Mistra.
Teď jste mě viděli.
Měli bychom být šťastni,
že vidíme Mistryni.
Na toto použijte jen ruce.
Já přinesu nějaké ubrousky.
Toto jsou čisté ubrousky
pro vás.
Šest.
Děkujeme Vám!
Není jich víc.
To je vše, co máme.
Je to v pořádku. Použijte
toto, abyste získali menší
kousky. Rozumíte?
Je mi jen líto,
že je můj dům příliš malý.
Můžeme taky...
Musíte použít toto, abyste
získali tamto. Rozumíte?
Nemluvě o tom
jíst společně, já bych
byla šťastná, i kdybych se
na Vás jednou podívala.

Jezte. Jezte.
Jezte dál.
Nestyďte se.
Když jsme teď u Vás...
Použijte tohle na utření.
nebo něco takového.
Děkuji Vám.
Děkuji Vám, Mistryně.
Mistryně,
jste na nás tak hodná.
Utřete si obličej.
Mistryně myslela
na všechno.
Děkujeme Vám.
Vy pláčete.
Jezte trochu. Jídlo bude pryč,
jestli budete plakat. Co
kdyby to bylo vše sněžené?
Slova nestačí,
aby ocenila Mistryni.
Jediné, co můžeme dělat,
je dál praktikovat.
Děkujeme, Mami!
Když praktikujeme
duchovně... Ve všem bychom
měli být pilní v naší duchovní
praxi, v následování
Mistryně. Pokaždé,
když se něco snažíme říct
nebo použijeme nějaká slova,
abychom ocenili Mistryni...
Ano, ano.
Každý jeden kousek.
Měli bychom mít dost.
Jsou to
plněné rýžové koule.
Je to sendvič.
Chutná vám to?
Vám chutná všechno.
Jsou výborné!
Jednou jsem se dívala
na pořad o cestě
císaře Qian Longa
do jižní Číny.
Když šel
do jižní Číny,
ochutnal pokrm připravený
z mletých lotosových kořínků
a moc mu chutnal.
Když snědl jednu kouli,

chtěl ještě jednu,
ale nic tam nezůstalo.
Ano.
Bylo mi to tak líto,
když jsem to viděla.
Je to příliš daleko.
On jedl.
Stále žebraá.
Už jedl.
Je to příliš chutné.
Dejte si něco.
Ještě tady něco máme.
Je to velká dobrota.
Je moc špatné,
že je to tady moc malé.
Pozemek je tady moc
drahý, nemohu si dovolit
větší pozemek.
I kdybych chtěla koupit,
není nic k dispozici.
To stačí. (Dobrá.)
Stojí za to tři dny i hladovět,
když jsme Vás viděli.
To je v pořádku.
Je to jen záminka.
Nepřijeli jste sem jíst.
Ano, ano. (To je záminka.)
Jen jste na nás moc hodná.
Příliš hodná. Skutečně.
Nezmiňujete to.
Je mi jen líto,
že nemáte místo k sezení.
Stačí, když tady stojíme.
Jsme šťastní
za jakýchkoli okolností,
jen když jsme s Vámi.
Někdy se musím starat
o příliš hodně věcí
a v noci vynechávám spánek.
Proto ve dne...
Jezte, jezte.
Proč nejíte?
Protože nejím,
neodbalila jsem si to.
To jsou knedlíky.
Toto jsou knedlíky.
Toto je velmi speciální.
Jedno sousto pro každého.
Není jich dost.
S knedlíky

se cítíte jako doma, že?
Vy stále pláčete.
Jezte jídlo!
Vzala jsem vás sem, abyste
plakala? Nabídněte si.
Nabídněte si. Tady.
Je to v pořádku. Jen jezte.
Když si dáte ten velký,
víc vyrostete.
Mohu Vám kousek dát?
Ne, ne, vy jezte.
Já jsem moc plná. Děkuji.
Jste plná.
Vy jezte, vy jezte.
Pozvala jsem vás
sem, abyste jedli.
Já jsem skutečně plná.
Jezte, kolik můžete.
Co je toto?
Jezte, kolik můžete.
Koláč ze sladkých brambor.
Nemáte lžíci?
Ano, mám.
Dala jsem vám jednu.
Mám ji. (Já ji mám.)
To je vaše.
Děkuji Vám.
Použijte lžíci k nabírání.
Můžete podat
nějaké ubrusky?
Ona stále pláče.
Tady jsou nějaké kapesníčky.
Mistryně, jste tak skvělá.
To jídlo tady je jako
na banketu...
Moje parcela je příliš malá.
Příliš malá.
Nikdy bych si nemyslela,
že tady bude dnes
tak velké setkání.
Už jsem přestala plakat,
Mistryně. Když jsem
Vámi byla poprvé zasvěcená,
plakala jsem mnoho dní
a mnoho nocí.
Proč jste plakala?
Plakala jsem tak velmi.
Teď jsem tak šťastná,
tak šťastná.
Když vidím Mistryni,

nemohu se dost smát.
Dobrá. Dobrá. Dobrá.
Toto je, aby se všichni sešli,
ne kvůli jídlu. (Ano.)
Stejně nemám moc jídla.
Přijeli jsme sem,
jen abychom viděli „Mámu“.
Můj pozemek je taky malý.
Nemohu tady najít velký.
Našli byste velké místnosti
jen v královském paláci.
To už je ale zabrané.
Jak se může královský palác
srovnávat s tím tady?
Mají v paláci
nějaké věci na práci.
Palác je jen palác,
ale tady je Nebe.
Ano, je to Nebe Nebí.